

3.2 SUBTEMA DIVERSITAT I COMUNIÓ

A. TEMA

“Els dons són diversos, però l’Esperit és un de sol. Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol. Els miracles són diversos, però Déu és un de sol, i és ell qui ho obra tot en tots. Les manifestacions de l’Esperit que rep cadascú són en bé de tots. Un, per mitjà de l’Esperit, rep el do d’expressar-se amb saviesa; un altre rep el do del coneixement per obra del mateix Esperit; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de guarir, en virtut de l’únic Esperit; un altre, el do de fer miracles; un altre, el do de profecia; un altre, el de discernir els esperits; un altre, el do de parlar en llengües; un altre, el do d’interpretar-les. Tot això és obra de l’únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol” (1Co 12,4-11).

És clar que som diversos! Déu ho vol així, ja ho hem vist. Cal llegir bé el text de sant Pau i adonar-se de la força que posa en el fet que hi ha un sol Esperit que ens uneix a tots. De seguida farà la comparança de l’Església amb el cos humà: tots els membres són necessaris i cadascun fa la seva funció. I el cos és viu! Déu li dóna la vida sense parar.

És Déu, el mateix Esperit de Déu, qui fa aquest miracle que ens mantinguem units en la comunió de l’Església. Només així es pot explicar que, essent com som tan diversos, l’Església s’hagi mantingut unida al llarg de la història, fins arribar a nosaltres. Torna a ser sant Pau qui ho diu bellament i des de la presó:

B. TEXT BÍBLIC

CARTA ALS EFESIS 4,1-6

“Ara jo, presoner per causa del Senyor, us demano que visqueu d’una manera digna de la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i dolcesa, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, procurant de conservar la unitat de l’Esperit amb el lligam de la pau. Un sol cos i un sol Esperit, com és també una de sola l’esperança que us dóna la vocació que heu rebut. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots”.

C. TEXT COMPLEMENTARI

La diversitat i l'amor només poden existir, només poden ser autèntics des de l'amor, sobretot en el sí de l'Església.

Per viure'l amb realisme proposem el:

Decàleg de l'amor

1. *La raó ha de guiar el teu cor.*

És tota la persona la que estima, i aquesta ha de ser assessorada sempre per la raó. L'amor cec mai fou durador ni vertader.

2. *Estimaràs sense buscar utilitat.*

L'amor exigeix una maduració afectiva, per la qual, el desig de posseir l'altre es substitueix pel desig de donar-se a l'amic o a la persona estimada.

3. *No confondre amor amb egoisme.*

L'egoisme utilitza les persones com si fossin objectes, coses, esclavitzant-les i manipulant-les. L'amor només pensa en el bé i en la realització de l'amic i de la persona estimada.

4. *L'amor ajuda a superar les dificultats i diferències.*

Amb l'amor i per l'amor, "sentiràs l'alegria de viure", força potenciadora per aconseguir les metes més difícils. Són boniques les paraules de Goethe: "l'alegria i l'amor són dues ales per a les grans empreses". Són dos pulmons per a l'Església!

5. *L'amor t'exigirà disponibilitat.*

Vulgarment podríem dir que l'amor esclavitzava, però és l'única esclavitud que gratifica, personalitza i forja felicitat.

6. *No oblidis que l'amor és un art.*

En qualsevol art, són necessaris tres passos per aprendre'l: domini de la teoria, domini de la pràctica, i considerar-lo com quelcom fonamental en la teva vida. El més difícil és "aprendre a estimar", malgrat que alguns consideren "l'aprenentatge de l'amor" tan fàcil com una quiniela. L'Església és una escola on es poden posar en pràctica els tres passos.

7. *Descobriràs que l'amor humà no és un joc barat.*

No seria autèntic amor perquè et despersonalitza i posa tensions en el teu cor. La diversitat i la comunió personalitza i enriqueix la teva vida.

8. *Amb l'amor construiràs convivència. Comunió fraterna.*

L'amor exigeix sortir de tu mateix, dels teus egoismes, per tal de desembocar a un altruisme i donació sense reserves al pròxim.

9. *Déu és la font de l'amor.*

Sant Joan ens diu que Déu és amor i llavor de tot amor. "L'Amor és Déu" (1 Jn 4,7)

10. *L'amor és la font de vida.*

Amb el teu amor donaràs sentit a les persones amb les quals convius, i elles seran per a tu, motiu de felicitat.

"Serem els teus testimonis"

D. TEXT DEL MAGISTERI DE L'ESGLÉSIA

"El Concili és cridat a ser reconciliació generosa de grups i de tendències.

Estem d'acord amb el principi que la reconciliació comença per assumir tota la realitat de l'Església sense mútues exclusions. Per tant, cal reconèixer i acceptar la pluralitat interna que ens enriqueix recíprocament: l'Església és una i pluriforme, no pas monolítica. Cal, en concret, que s'acceptin mútuament les distintes concepcions i models d'evangelització: la dels qui cerquen la renovació en la certesa i en la seguretat, pel que fa a la formulació de la doctrina, a la disciplina o al culte, i la dels qui cerquen la renovació en el risc de l'aventura humana. Cal aquí evitar dos esculls: fer com si aquestes diferències no existissin i fer per manera que algun d'aquests dos pols s'imposi com a posició oficial del Concili. Per a reconèixer i acceptar la pluralitat existent, cal que els qui se senten més propers a algun d'aquests pols sàpiguen aprendre dels altres, sense caure en l'autodissolució ni en la pèrdua de la identitat cristiana, i sense adoptar actituds de domini o de tancament en una

pura posició defensiva. L'objectiu comú és -sense sentir-se superiors els uns als altres- caminar vers la renovació de la vida cristiana, tot mantenint les certes que ens ha transmès la Tradició de la fe. De cara a la comunió pròpia de l'Església local o particular i a la tasca d'edificar comunitats cristianes, el Concili Provincial Tarraconense, per tant, fa una crida àmplia i cordial a tots els qui, havent rebut el do de la fe, volen mantenir-se en la comunió eclesial i desitgen portar el nom de Crist als qui el desconeixen. Volem sentir-nos units en la pregària, en el camí vers la plena unitat en el Crist i en la tasca comuna d'oferir la seva paraula i el seu amor a un món que el desconeix".

*(Concili provincial Tarraconense. 1995.
Resolució Número 1c)*

Quan el papa Joan Pau II, a la Carta apostòlica que va fer al començament d'aquest mil·lenni, va voler fer el programa de les coses pastorals més urgents, va dir que aprendre a mantenir la comunió era el repte més important d'avui:

"Fer de l'Església la casa i l'escola de la comunió: aquest és el gran repte que tenim davant nostre en el mil·lenni que comença, si volem ser fidels al disseny de Déu i respondre també a les profundes esperances del món... Cal promoure una espiritualitat de la comunió"

(NMI 43)

El Concili Vaticà II va recordar amb precisió que els ministres ordenats en l'Església (bisbes, preveres i diaques) no hi eren per una qüestió simplement organitzativa, sinó que era voluntat expressa de Jesús.

Pel Baptisme tots participem del sacerdoci de Jesucrist, però "aquest sacerdoci comú dels fidels i el sacerdoci ministerial o jeràrquic, per bé que es diferencien essencialment i no només en grau, s'ordenen tanmateix l'un a l'altre, ja que tots dos participen, cadascun a la seva manera, de l'únic sacerdoci de Crist. Així, el sacerdot ministerial, en virtut del poder sagrat que té, forma i dirigeix el poble sacerdotal, porta a terme el sacrifici eucarístic en la persona de Crist i l'ofereix a Déu en nom de tot el poble"

(LG 10)

I una mica més endavant diu: "Crist, el Senyor, per alimentar i incrementar contínuament el poble de Déu, va instituir en la seva Església diferents ministeris encaminats al bé de tot el cos. Perquè els ministres, que posseeixen la potestat sagrada, estan al servei dels germans, a fi que tots els qui pertanyen al poble de Déu i frueixen, per tant, de l'autèntica dignitat cristiana tendeixin lliurement i ordenadament a un mateix fi i així arribin a la salvació"

(LG 18)

E. UN DIBUIX O VINYETA

Un Dios llamado Abbà. J.L. Cortés.

F. UNA CANÇÓ

TÍTOL: CERRANDO HERIDAS

INTÈRPRET: BETH

CANÇÓ D'OT

Háblame sólo un momento
cuéntame qué nos pasó
nos sentíamos tan únicos
y hoy nos queda tan poco
porque el amor
no se vive de esta manera

No te hablo de culpables
si fuiste tú o tal vez yo
sólo sé que hoy todo cambió
que nos comienza otra vida
en la que ir los dos cerrando heridas

Hoy lo daría todo por un beso tuyo
todo por volver atrás
por poder rectificar errores
y soñar oyendo mil canciones
no sé por comenzar de nuevo qué daría
lo cierto es que sin ti

aquí estoy sin ganas de salir
ni compartir mi amor
recordando lo que fuimos tú y yo

Ahora es todo tan difícil
por favor piénsatelo
que estamos aquí despidiéndonos
al comienzo de otra vida
en la que ir los dos cerrando heridas

Hoy lo daría todo por un beso tuyo
todo por volver atrás
por poder rectificar errores
y soñar oyendo mil canciones
no sé por comenzar de nuevo qué daría
lo cierto es que sin ti
aquí estoy sin querer compartir mi amor

Hoy lo daría todo por un beso tuyo
todo por volver atrás
por poder rectificar errores
y soñar oyendo mil canciones
no sé por comenzar de nuevo qué daría
lo cierto es que sin ti
aquí estoy sin ganas de salir
ni compartir mi amor
recordando lo que fuimos tú y yo
tuuuuuuuuu, tú y yo

G. UNA EXPERIÈNCIA A VIURE

Cercar cinc grups d'Església diferents (moviments, parròquia, religioses/religiosos...) de la mateixa població. Preparar un qüestionari prèviament elaborat sobre els seus objectius, fundadors, activitats que fan actualment, etc... per a valorar si des de la diversitat estan creant comunitat.

Si és difícil trobar tants grups diferents fer el mateix aplicant el mateix a cinc serveis de la parròquia, comunitat o moviment.

H. REFERÈNCIA: LLIBRES, LINKS, BIBLIOGRAFIA, PÀGINES WEB...

- <http://www.tarraconense.cat/>
- <http://www.taize.fr/es>
- http://www.vatican.va/phome_sp.htm
- <http://www.centroecumenico.org/>
- <http://www.elarcadenoe.org/noe/ecumenismo.htm>
- <http://www.dialogoreligioso.org/>

LLIBRES

- Dios sólo puede amar. Hermano Roger.
- Comunidad: Lugar de perdón y de fiesta. J. Vanier. Ed. Nárcea
- Viure en comunitat. D. Bonhoeffer. Ed. Claret.
- Dios no tiene miedo: La fuerza del Evangelio en un mundo cambiante. Andrea Ricardi (Comunitat S.Egidi).

UNA PEL·LÍCULA

títol: "HIJOS DE UN MISMO DIOS"

Director: Yurek Bogayevicz

Durant la invasió nazi a Polònia, un nen jueu és acollit per una família catòlica i pel capellà del poble.

Tant la família com el sacerdot l'ajuden a sobreviure fent-lo passar per catòlic de cara als alemanys, però respectant escrupulosament les seves creences de cara endins. Amb un missatge ple d'esperança i ple de fe en l'home i en Déu.